

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

यजति यज्ञमेवावरुन्धे तनूनपातय्यजति प्रयजानामेवैदं प्र रन्ध्रान्यः साधारण्यञ्चित्रिंशच्च॥ 1 ॥

सुमिधो यजति वसन्तमेवर्तूनामव रुन्धे तनूनपातं यजति
ग्रीष्ममेवाव रुन्धे इडो यजति वर्षा एवाव रुन्धे बर्हिर्यजति
शरदमेवाव रुन्धे स्वाहाकारं यजति हेमन्तमेवाव रुन्धे
तस्मात्स्वाहाकृता हेमन्पशवोऽव सीदन्ति सुमिधो यजत्युषसं
एव देवतानामव रुन्धे तनूनपातं यजति यज्ञमेवाव रुन्धे [1]

इडो यजति पशूनेवाव रुन्धे बर्हिर्यजति प्रजामेवाव
रुन्धे सुमानयत उपभृतस्तेजो वा आज्यम्प्रजा बर्हिः
प्रजास्वेव तेजो दधाति स्वाहाकारं यजति वाचमेवाव रुन्धे
दश सम्पद्यन्ते दशाखरा विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे
सुमिधो यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति तनूनपातं यजति
[2]

यज्ञ एवान्तरिख्ये प्रति तिष्ठतीडो यजति पशुष्वेव

प्रति तिष्ठति ब॒र्हिर्यजति॑ य ए॒व दे॒व्यानाः॑ पन्था॑न॒स्तेष्वे॒व
 प्रति तिष्ठति स्वाहा॑का॒रं यजति॑ सु॒वर्ग ए॒व लो॒के प्रति॑
 तिष्ठत्ये॒ताव॑न्तो॒ वै दे॒वल॒ोकास्तेष्वे॒व यथा॑पूर्व॒म्प्रति॑ तिष्ठति
 दे॒वासुरा॑ ए॒षु लो॒केष्व॑स्पर्ध॒न्त ते दे॒वाः प्र॑या॒जैरे॒भ्यो
 लो॒केभ्यो॑ऽसुरा॒न्प्राणु॑दन्त॒ तत्प्र॑या॒जाना॑म् [3]

प्र॒या॒ज॒त्वय्यँस्यै॒वं वि॒दुषः॑ प्र॒या॒जा इ॒ज्यन्ते॑ प्रै॒भ्यो
 लो॒केभ्यो॑ भ्रातृ॑व्यान्नुद॒तेऽभि॒क्रामं॑ जुहोत्य॒भिजि॑त्यै॒ यो वै
 प्र॑या॒जाना॑म् मिथु॒नं वेद॑ प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॒यते॑ स॒मिधो॑
 ब॒ह्वीरि॑व यजति॒ तनून॑पा॒तमे॑कमि॒व मिथु॑नं तदि॒डो ब॒ह्वीरि॑व
 यजति॒ ब॒र्हिरे॑कमि॒व मिथु॑नं तदे॒तद्वै प्र॑या॒जाना॑म् मिथु॒नम्
 य ए॒वं वेद॑ प्र [4]

प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॒यते॑ दे॒वानां॑ वा अ॒नि॒ष्टा दे॒वता॑
 आस॒न्नथा॑सुरा य॒ज्ञम॑जिघा॒सन्ते॑ दे॒वा गा॑य॒त्रीं व्यौह॑न्
 पश्चा॒खरा॑णि प्रा॒चीना॑नि॒ त्रीणि॑ प्रती॒चीना॑नि॒ ततो॑ वर्म
 य॒ज्ञाया॑भ॒वद्वर्म॑ यज॑मानाय॒ यत्प्र॑या॒जानू॒याजा॑ इ॒ज्यन्ते॑
 वर्मे॒व तद्य॑ज्ञाय॒ क्रिय॑ते वर्म॒ यज॑मानाय॒ भ्रातृ॑व्याभिभूत्यै॒
 तस्मा॒द्वरू॑थम्पु॒रस्ता॒द्वर्षी॑यः प॒श्चाद्ध॑सी॒यो दे॒वा वै पु॒रा

रख्योभ्यः [5]

इति स्वाहाका॒रेण॑ प्रया॒जेषु॑ य॒ज्ञः॑ स॒ऽस्थाप्य॑मपश्यन्तः॑
स्वाहाका॒रेण॑ प्रया॒जेषु॑ सम॑स्थापयन्वि वा ए॒तद्य॒ज्ञं छिन्दन्ति॑
यथ्स्वाहाका॒रेण॑ प्रया॒जेषु॑ स॒ऽस्थापय॑न्ति प्रया॒जानि॒ष्ट्वा
ह॒वीः॑ष्य॒भि घा॑रयति य॒ज्ञस्य॑ सन्त॑त्या अथो॑ ह॒विरे॒वाक॑रथो॑
यथापूर्वमुपैति पिता वै प्रयाजाः प्र॒जानू॒याजा॑ यत्प्रया॒जानि॒ष्ट्वा
ह॒वीः॑ष्य॒भिघा॑रयति पितै॒व तत्पु॒त्रेण॑ साधारणम् [6]

कुरु॒ते तस्मा॑दाहु॒र्यश्चै॒वं वेद॑ यश्च॒ न क॑था पु॒त्रस्य॑
के॒वलं॑ क॒था साधा॑रणम्पितुरित्यस्क॑न्नमे॒व तद्यत्प्र॑या॒जेष्विष्टेषु॑
स्कन्द॑ति गाय॒त्र्यै॒व तेन॑ गर्भं॑ धत्ते सा प्र॒जाम्प॒शून् यज॑मानाय॒
प्र ज॑नयति॥ [7]

देवतानाङ्करोत्युपरिष्ठात्ख्यमाऽऽज्यभागौ प्रति शक्नोत्येव द्वे च॥2॥

च॒ख्षु॑षी॒ वा ए॒ते य॒ज्ञस्य॑ यदाज्य॑भागौ॒ यदाज्य॑भागौ
यज॑ति च॒ख्षु॑षी ए॒व तद्य॒ज्ञस्य॑ प्रति॑ दधाति पूर्वा॒र्धे जु॑होति
तस्मा॑त्पूर्वा॒र्धे च॒ख्षु॑षी प्र॒बाहुं॑गुहोति॒ तस्मा॑त्प्र॒बाहु॑क्र॒ख्षु॑षी
दे॒वल॑ोकं॒ वा अ॒ग्निना॑ यज॑मानोऽनु॑ पश्यति पितृ॒लोक॑ः
सोमे॑नोत्तरा॒र्धेऽग्नये॑ जुहोति द॒ख्षिणा॒र्धे सोमा॑यै॒वमि॑व॒ हीमौ॑

लो॒काव॒नयो॑र्लो॒कयो॒रनु॒ख्यात्यै॒ राजा॑नो॒ वा ए॒तौ दे॒वता॑नाम्
[8]

यद्ग्री॒षोमा॑वन्त॒रा दे॒वता॑ इज्येते दे॒वता॑नां वि॒धृत्यै॒
तस्मा॒द्राज्ञा॑ मनु॒ष्या वि॒धृता ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति किं तद्य॒ज्ञे
यज॑मानः कुरुते येना॒न्यतो॑दतश्च प॒शून्दा॒धारो॑भयतो॑दतश्चेत्यृच॑म॒न्
जुषा॑णेन॒ यजति॒ तेना॒न्यतो॑दतो दाधा॒रर्चम॑नूच्य॒ हविषं॑ ऋचा
य॑जति॒ तेनो॑भयतो॑दतो दाधार मूर्ध॒न्वती॑ पुरोनुवा॒क्या भवति॑
मूर्धा॑नमे॒वैनं॑ समा॒नानां॑ करोति [9]

नि॒युत्वंत्या॑ यजति॒ भ्रातृ॑व्यस्यै॒व प॒शून्नि यु॑वते के॒शिनं॑
ह दा॒भ्यं के॒शी सात्य॑कामिरुवाच स॒प्तप॑दां ते शक्क॒रीं
श्वो य॒ज्ञे प्र॑यो॒क्तासे॒ यस्यै॑ वी॒र्येण॑ प्र जा॒तान्भ्रातृ॑व्यान्नुदते॒
प्रति॑ जनि॒ष्यमा॑णान् यस्यै॑ वी॒र्येणो॑भयो॑र्लो॒कयो॒ज्योति॑र्धत्ते
यस्यै॑ वी॒र्येण॑ पूर्वा॒र्धेनान॑ङ्घ्रान्भुनक्ति॒ जघना॑र्धेन॒ धेनुरि॑ति॒
पुरस्ता॑ल्ल॒ख्मा पुरो॑नुवा॒क्या भवति॑ जा॒ताने॒व भ्रातृ॑व्यान्प्र
णु॑दत उ॒परि॑ष्टाल्ल॒ख्मा [10]

या॒ज्या जनि॒ष्यमा॑णाने॒व प्रति॑ नुदते पुरस्ता॑ल्ल॒ख्मा
पुरो॑नुवा॒क्या भवत्य॒स्मिन्ने॒व लो॒के ज्योति॑र्धत्त उ॒परि॑ष्टाल्ल॒ख्मा

या॒ज्या॑मु॒ष्मिन्ने॒व लो॒के ज्योति॑र्धत्ते ज्योति॑ष्मन्तावस्मा इ॒मौ
लो॒कौ भ॑वतो॒ य ए॒वं वेद॑ पुरस्ता॑ल्ल॒ख्या पुरो॑नुवा॒क्या
भव॑ति॒ तस्मा॑त्पूर्व॒र्धेनान॑न्द्वा॒न्भुन॑त्त्युपरि॑ष्टाल्ल॒ख्या या॒ज्या
तस्मा॑ञ्जघना॒र्धेन॑ धे॒नुर्य॑ ए॒वं वेद॑ भुङ्क्ते ए॒नमे॒तौ वज्र॑ आज्यं
वज्र॑ आज्य॑भागौ [11]

वज्रो॑ वष॒ट्कार॑स्त्रिवृ॒तमे॒व वज्र॑ः स॒म्भृत्य॑ भ्रातृ॒व्याय॑
प्र ह॑र॒त्यछ॑म्ब॒ट्कार॑मप॒गूर्य॑ वष॒ट्करो॑ति स्तृ॒त्यै गाय॑त्री
पुरो॑नुवा॒क्या भव॑ति त्रि॒ष्टुग्या॑ज्या॑ ब्रह्म॑न्ने॒व ख॒त्रम॒न्वार॑म्भयति॒
तस्मा॑द्वा॒ह्मणो॑ मुख्यो॒ मुख्यो॑ भव॑ति॒ य ए॒वं वेद॑
प्रैवैन॑म्पुरोनुवा॒क्याया॑ह॒ प्र ण॑यति या॒ज्यया॑ ग॒मय॑ति
वष॒ट्कारे॑णैवैन॑म्पुरोनुवा॒क्याया॑ दत्ते॒ प्र य॑च्छति या॒ज्यया॑ प्रति॑
[12]

व॒ष॒ट्कारे॑ण॑ स्थापयति त्रि॒पदा॑ पुरोनुवा॒क्या भव॑ति त्रयं
इ॒मे लो॒का ए॒ष्वे॒व लो॒केषु॑ प्रति॑ तिष्ठति चतु॑ष्पदा या॒ज्या
चतु॑ष्पद ए॒व प॒शून॑व॒ रुन्दे॑ द्व्य॒ख॒रो व॑ष॒ट्कारो॑ द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः॑
प॒शुष्वे॒वोप॑रि॒ष्टात्प्रति॑ तिष्ठति गाय॑त्री पुरो॑नुवा॒क्या भव॑ति
त्रि॒ष्टुग्या॑ज्यैषा॒ वै स॒प्तप॑दा॒ शक्क॑री॒ यद्वा ए॒तया॑ दे॒वा
अशि॑ख॒न्तद॑शक्नु॒वन् य ए॒वं वेद॑ श॒क्रोत्ये॒व यच्छि॑ख्यति॥

[13]

प्राजापत्यन्तेऽख्योऽनुपाक्तो वेदेनाभि वांसयति तस्माद्यजमानस्य द्वात्रिंशच्च॥३॥

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्स आत्मन्नाज्यमधत्त
तं देवा अब्रुवन्नेष वाव यज्ञो यदाज्यमप्येव नोत्रास्त्विति
सोऽब्रवीद्यजान् व आज्यभागावुप स्तृणानभि घारयानिति
तस्माद्यजन्त्याज्यभागावुप स्तृणन्त्यभि घारयन्ति
ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्यातयामान्यन्यानि
हवींष्ययातयाममाज्यमिति प्राजापत्यम् [14]

इति ब्रूयादयातयामा हि देवानाम्प्रजापतिरिति
छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन्न वोऽभागानि हव्यं वरख्याम
इति तेभ्य एतच्चतुरवत्तमधारयन्पुरोनुवाक्यायै याज्यायै
देवतायै वषट्काराय यच्चतुरवत्तं जुहोति छन्दांस्येव
तत्प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्त्यङ्गिरसो वा
इत उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्तदृषयो यज्ञवास्त्वभ्यवायन्ते
[15]

अपश्यन्पुरोडाशं कूर्मम्भूतं सर्पन्तं तमब्रुवन्निन्द्राय
धियस्व बृहस्पतये धियस्व विश्वेभ्यो देवेभ्यो धियस्वेति
स नाधियत् तमब्रुवन्नग्रये धियस्वेति सोऽग्रयेऽधियत्

यदा॑ग्ने॒योऽष्टा॑क॒पालोऽमा॑वा॒स्यायां॑ च पौ॒र्णमा॒स्यां चा॑च्युतो
भव॑ति सु॒वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्या॒भिजि॑त्यै॒ तम॑ब्रुवन्क॒थाहा॑स्था
इत्यनु॑पाक्तोऽभू॒वमित्य॑ब्रवी॒द्यथा॑ख्योऽनु॑पाक्तः [16]

अ॒वाच्छ॑त्ये॒वमवा॑र॒मित्यु॑परि॒ष्टाद॒भ्यज्या॑धस्ता॒दुपा॑नक्ति
सु॒वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्य॒ सम॑ष्ट्यै॒ सर्वा॑णि क॒पाला॑न्य॒भि
प्र॑थयति॒ ताव॑तः पुरो॒डाशा॑न॒मुष्मि॑ल्लो॒कैऽभि॑ ज॒यति॒ यो
विद॑ग्धः स नैर्ऋ॑तो योऽश्रु॑तः स रौ॒द्रो यः श्रु॑तः स
सदे॑वस्तस्मा॒दवि॑दहता श्रु॒तंकृ॑त्यः सदे॒वत्वाय॑ भस्म॑ना॒भि
वा॑सयति॒ तस्मा॑न्मा॒सेना॑स्थि॒ छन्नं॑ वे॒देना॑भि वा॑सयति॒
तस्मा॑त् [17]

केशैः॒ शिर॑श्छ॒न्नं प्र॑च्यु॒तं वा॑ ए॒तद॒स्माल्लो॒काद॑गतं
दे॒वल॒ोकं य॑च्छ्रु॒तं ह॒विरन॑भिघारितम॒भिघा॑र्योद्वा॑सयति
दे॒वत्रै॒वैन॑द्गमयति॒ यद्ये॑कं क॒पालं॒ नश्ये॑दे॒को मा॑सः
सं॒वत्स॒रस्या॑न॒वेतः॒ स्याद॑थ॒ यज॑मानः प्र मी॒येत॒ यद्वे॑ नश्ये॒तां
द्वौ मा॑सौ सं॒वत्स॒रस्या॑न॒वेतौ॒ स्याता॑मथ॒ यज॑मानः प्र मी॒येत॒
सं॒ख्यायो॑द्वा॑सयति॒ यज॑मानस्य [18]

गो॒पी॒थाय॑ यदि॒ नश्ये॑दा॒श्विनं॑ द्वि॒कपा॑लं निर्व॑पेद्वा॒वापृ॑थि॒व्यमे॒व

वै देवानाम्भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति
 द्यावापृथिव्यं एकंकपालो भवत्यनयोर्वा एतन्नश्यति
 यन्नश्यत्यनयोरेवैनद्विन्दति प्रतिष्ठित्यै॥ [19]

भजति प्रजापतिनेव वै त्रयस्त्रिंशच्च॥४॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमा दत्ते प्रसूत्या
 अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्
 पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै शतभृष्टिरसि वानस्पत्यो
 द्विषतो वध इत्याह वज्रमेव तत्सः श्यति भ्रातृव्याय
 प्रहरिष्यन्तस्तम्बयजुर्हरत्येतावती वै पृथिवी यावती
 वेदिस्तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भजति [20]

तस्मान्नाभागं निर्भजन्ति त्रिर्हरति त्रय इमे लोका एभ्य
 एवैनं लोकेभ्यो निर्भजति तूष्णीं चतुर्थं हरत्यपरिमितादेवैनं
 निर्भजत्युद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदपं हन्त्युद्धन्ति
 तस्मादोषधयः परा भवन्ति मूलं छिनत्ति भ्रातृव्यस्यैव मूलं
 छिनत्ति पितृदेवत्यातिखातेयतीं खनति प्रजापतिना [21]

यज्ञमुखेन सम्मितामा प्रतिष्ठायै खनति यजमानमेव
 प्रतिष्ठां गमयति दक्षिणतो वर्षीयसीं करोति

देव॒य॒ज॒न॒स्यै॒व रू॒प॒म॒कृः पु॒री॑षवतीं करोति प्र॒जा वै पु॒श॒वः
 पु॒री॑ष॒म्प्र॒ज॒यै॒वैन॑म्प॒शुभिः पु॒री॑षवन्तं करोत्युत्तर॑म्परि॒ग्राह॑म्परि
 गृ॒ह्णात्ये॒ताव॑ती॒ वै पृ॑थि॒वी या॑व॒ती वे॒दि॒स्त॒स्या ए॒ताव॑त ए॒व
 भ्रातृ॑व्यं निर्भ॑ज्या॒त्मन् उत्तर॑म्परि॒ग्राह॑म्परि गृ॒ह्णाति क्रू॒रमि॑व
 वै [22]

ए॒तत्क॑रोति॒ यद्वेदि॑ करोति॒ धा अ॑सि स्व॒धा अ॒सीति॑
 यो॒यु॒प्यते॒ शान्त्यै॒ प्रो॒ख्य॑णी॒रा सा॑दय॒त्यापो॒ वै र॑ख्यो॒घ्नी
 र॒ख्य॑सा॒मप॑ह॒त्यै स्फ्य॑स्य॒ वर्त्म॑न्त्सादयति॒ यज्ञ॑स्य॒ संत॑त्यै॒ यं
 द्वि॒ष्यात्तं॑ ध्या॒येच्छु॑चै॒वैन॑म॒र्पय॑ति॥ [23]

आ॒साद्य॒ प्रा॒नति॑दृ॒श्चं करोति॒ हर॑ति॒ वियु॑याद्यज॒मानमे॒वाग्नि॑रिति॒ सप्त॑द॒श च॥५॥

ब्र॒ह्म॒वा॒दि॒नो वद॑न्त्य॒द्भिर्ह॒वी॑षि॒ प्रो॒ख्यीः के॒नाप॒ इति॑
 ब्र॒ह्म॒णेति॑ ब्रूयाद॒द्भिर्ह॒वैव॑ ह॒वी॑षि॒ प्रो॒ख्यति॑ ब्र॒ह्म॒णाप॑
 इ॒ध्मा॒ब॒र्हिः प्रो॒ख्यति॑ मे॒ध्यमे॒वैन॑त्करोति॒ वेदि॑म्प्रो॒ख्यत्यृ॒खा
 वा ए॒षाऽलो॒मका॑ऽमे॒ध्या यद्वेदि॑र्मे॒ध्यामे॒वैना॑ करोति॒ दि॒वे
 त्वा॒न्तरि॑ख्याय॒ त्वा पृ॑थि॒व्यै त्वेति॑ ब॒र्हि॒रा॒साद्य॒ प्र [24]

उ॒ख्य॑त्ये॒भ्य ए॒वैन॑ल्लो॒केभ्यः॒ प्रो॒ख्यति॑ क्रू॒रमि॑व॒ वा
 ए॒तत्क॑रोति॒ यत्खन॑त्य॒पो नि॑ न॒यति॒ शान्त्यै॑ पु॒रस्ता॑त्प्र॒स्तरं॑

गृह्णाति मुख्यमेवैनं करोतीयन्तं गृह्णाति प्रजापतिना
 यज्ञमुखेन सम्मितम्बर्हिः स्तृणाति प्रजा वै बर्हिः पृथिवी
 वेदिः प्रजा एव पृथिव्याम्प्रति स्थापयत्यनतिदृश्रः स्तृणाति
 प्रजयैवैनम्पशुभिरनतिदृश्रं करोति [25]

उत्तरम्बर्हिषः प्रस्तुरः सादयति प्रजा वै बर्हिर्यजमानः
 प्रस्तुरो यजमानमेवायजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयं
 व्यावृत्त्या अनक्ति हविष्कृतमेवैनः सुवर्गं लोकं गमयति
 त्रेधानक्ति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्योऽनक्ति
 न प्रति शृणाति यत्प्रतिशृणीयादनूर्ध्वम्भावुकं यजमानस्य
 स्यादुपरीव प्र हरति [26]

उपरीव हि सुवर्गो लोको नि यच्छति वृष्टिमेवास्मै नि
 यच्छति नात्यग्रम्प्र हरेद्यदत्यग्रम्प्रहरेदत्यासारिण्यध्वर्यो-
 र्नाशुका स्यान्न पुरस्तात्प्रत्यस्येद्यत्पुरस्तात्प्रत्यस्येत्सुवर्गल्लोका
 नुदेत्प्राश्चम्प्र हरति यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति न
 विष्वञ्चं वि युयाद्यद्विष्वञ्चं वियुयात् [27]

स्यस्य जायेतोर्ध्वमुद्यौत्यूर्ध्वमिव हि पुंसः पुमानेवास्य
 जायते यत्स्फ्येन वोपवेषेण वा योयुष्येत स्तृतिरेवास्य सा

हस्तेन योयुष्यते यजमानस्य गोपीथाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति
किं यज्ञस्य यजमान इति प्रस्तर इति तस्य क्व सुवर्गो
लोक इत्याहवनीय इति ब्रूयाद्यत्प्रस्तरमाहवनीये प्रहरति
यजमानमेव [28]

सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यजमानो लिशते
यत्प्रस्तरं योयुष्यन्ते बर्हिरनु प्रहरति शान्त्या अनारम्भण
इव वा एतर्ह्यध्वर्युः स ईश्वरो वैपनो भवितोर्ध्रुवासीतीमामभि
मृशतीयं वै ध्रुवाऽस्यामेव प्रति तिष्ठति न वैपनो
भवत्यगा(३)नग्नीदित्याह यद्व्यादगन्त्रिगिरित्यग्नावग्निं
गमयेन्निर्यजमानः सुवर्गाल्लोकाद्भजेदगन्नित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव
सुवर्गं लोकं गमयति॥ [29]

शतस्पर्शयति भूतानामग्निं रुद्रस्य सप्तत्रिंशच्च॥6॥

अग्नेस्त्रयो ज्यायाः सो भ्रातर आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः
प्रामीयन्त सोऽग्निरबिभेदित्थं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति
स निलायत सोऽपः प्राविशत्तं देवताः प्रैषमैच्छन्तम्मथ्स्यः
प्राब्रवीत्तमशपद्धियाधिया त्वा वध्यासुर्यो मा प्रावोच इति
तस्मान्मथ्स्यं धियाधिया घ्नन्ति शप्तः [30]

हि तमन्वविन्दन्तमब्रुवन्नुपं न आ वर्तस्व हव्यं
 नो वहेति सोऽब्रवीद्वरं वृणो यदेव गृहीतस्याहुतस्य
 बहिःपरिधिं स्कन्दात्तन्मे भ्रातृणाम्भागधेयमसदिति
 तस्माद्यद्गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधिं स्कन्दति तेषां
 तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति परिधीन्परि दधाति
 रख्यसामपहृत्यै सः स्पर्शयति [31]

रख्यसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो
 ह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रख्याः स्यपहन्त्यूर्ध्वं समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव
 रख्याः स्यपं हन्ति यजुषान्यां तूष्णीमन्यामिमिथुनत्वाय द्वे
 आ दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति
 स त्वे यजेत यो यज्ञस्यार्त्या वसीयान्थस्यादिति भूपतये
 स्वाहा भुवनपतये स्वाहा भूतानाम् [32]

पतये स्वाहेति स्कन्नमनु मन्त्रयेत यज्ञस्यैव तदार्त्या
 यजमानो वसीयान्भवति भूयसीर्हि देवताः प्रीणाति जामि
 वा एतद्यज्ञस्य क्रियते यदन्वश्चौ पुरोडाशावुपाः श्रुयाजमन्तरा
 यजत्यजामित्वायाथौ मिथुनत्वायाग्निरमुष्मिल्लोक
 आसीद्यमोऽस्मिन्ते देवा अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यहामेत्यन्नाद्येन

देवा अग्निम् [33]

उपामन्त्रयन्त राज्येन पितरो यमं तस्मादग्निर्देवानामन्नादो
यमः पितृणां राजा य एवं वेद प्र राज्यमन्नाद्यमाप्नोति
तस्मा एतद्भागधेयम्प्रायच्छन् यदग्नये स्विष्टकृतेऽवद्यन्ति
यदग्नये स्विष्टकृतेऽवद्यति भागधेयेनैव तद्रुद्रं समर्धयति
सकृत्सकृदव द्यति सकृदिव हि रुद्र उत्तरार्धादव द्यत्येषा
वै रुद्रस्य [34]

दिक्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते द्विरभि घारयति
चतुरवत्तस्यास्यै पशवो वै पूर्वा आहुतय एष रुद्रो
यदग्निर्यत्पूर्वा आहुतीरभि जुहुयाद्रुद्राय पशूनपि
दध्यादपशुर्यजमानः स्यादतिहाय पूर्वा आहुतीर्जुहोति
पशूनां गोपीथाय॥ [35]

आहु धेनुर्तावैर्धानित्याहु धामनुपहृतश्चतुस्त्रिंशच्च॥ 7॥

मनुः पृथिव्या यज्ञियमैच्छत्स घृतं निषिक्तमविन्दत्सोऽब्रवीत्
यज्ञेऽपि कर्तोरिति तावंब्रूताम्मित्रावरुणौ गोरेवावमींश्वरौ
कर्तौः स्व इति तौ ततो गां समैरयतां सा यत्रयत्र
न्यक्रामत्ततो घृतमपीडयत् तस्माद्धृतपद्मुच्यते तदस्यै

जन्मोपहृतं रथन्तरं सह पृथिव्येत्याह [36]

इयं वै रथन्तरमिमामेव सहान्नाद्येनोप ह्वयत उपहृतं
वामदेव्यं सहान्तरिख्येणेत्याह पशवो वै वामदेव्यम्पशूनेव
सहान्तरिख्येणोप ह्वयत उपहृतम्बृहत्सह दिवेत्याहैरं वै
बृहदिरामेव सह दिवोप ह्वयत उपहृतास्सप्त होत्रा इत्याह
होत्रा एवोप ह्वयत उपहृता धेनुः [37]

सहर्षभेत्याह मिथुनमेवोप ह्वयत उपहृतो भूख्यः
सखेत्याह सोमपीथमेवोप ह्वयत उपहृतां (4) हो
इत्याहात्मानमेवोप ह्वयत आत्मा ह्युपहृतानां वसिष्ठ
इडामुप ह्वयते पशवो वा इडा पशूनेवोप ह्वयते चतुरुप
ह्वयते चतुष्पादो हि पशवो मानवीत्याह मनुर्ह्येताम् [38]

अग्रेऽपश्यद्धृतपदीत्याह यदेवास्यै पदाद्धृतमपीड्यत
तस्मादेवमाह मैत्रावरुणीत्याह मित्रावरुणौ ह्येनां
समैरयताम्ब्रह्म देवकृतमुपहृतमित्याह ब्रह्मैवोप ह्वयते दैव्या
अध्वर्यव उपहृता उपहृता मनुष्या इत्याह देवमनुष्यानेवोप
ह्वयते य इमं यज्ञमवान् ये यज्ञपतिं वर्धनित्याह [39]

यज्ञाय चैव यजमानाय चाशिषमा शास्त उपहृते

द्यावा॑पृथि॒वी इत्या॑ह द्यावा॑पृथि॒वी ए॒वोप॑ ह्वयते पूर्व॒जे
 ऋ॒ताव॑री इत्या॑ह पूर्व॒जे ह्ये॑ते ऋ॒ताव॑री दे॒वी दे॒वपु॑त्रे
 इत्या॑ह दे॒वी ह्ये॑ते दे॒वपु॑त्रे उप॑हूतोऽयं यज॑मान इत्या॑ह
 यज॑मानमे॒वोप॑ ह्वयत॒ उत्तर॑स्यां दे॒वय॑ज्याया॒मुप॑हूतो भूय॑सि
 ह॒विष्कर॑ण॒ उप॑हूतो दि॒व्ये धाम॑न्नुप॑हूतः [40]

इत्या॑ह प्र॒जा वा उत्तरा॑ दे॒वय॑ज्या प॒शवो॑ भूयो॑
 ह॒विष्कर॑णं सु॒वर्गो॑ लो॒को दि॒व्यं धामे॑दम॑सीदम॑सीत्ये॒व
 य॒ज्ञस्य॑ प्रि॒यं धामो॑प॑ ह्वयते॒ विश्व॑मस्य प्रि॒यमु॑प॑हूत॒मित्या॑हाच्छ॒म्ब
 ह्वय॑ते॥ [41]

प्राश्नीयाद्धोतां यज्ञिर्नरं हन्तश्चख्युरास्यङ्किञ्चन हिनस्ति सोऽविभेचतुंश्चत्वारिंशच्च॥४॥

प॒शवो॑ वा इडा॑ स्वय॒मा द॑त्ते का॒ममे॒वात्म॑ना प॒शूना॑मा
 द॑त्ते न ह्य॑न्यः का॒मम्प॒शूना॑मप्र॒यच्छ॑ति वा॒चस्प॑तये त्वा
 हु॒तम्प्रा॒श्रमी॑त्या॒ह वाच॑मे॒व भा॑ग॒धेये॑न प्रीणाति॒ सद॑स॒स्पत॑ये
 त्वा हु॒तम्प्रा॒श्रमी॑त्या॒ह स्व॒गाकृ॑त्यै चतुर॒वत्त॑म्भवति ह॒विर्वै
 च॑तुर॒वत्त॑म्प॒शव॑श्चतुर॒वत्तय्य॑द्धोता॑ प्राश्नीयाद्धोता॑ [42]

आ॒र्ति॒मा॒र्च्छे॒द्यद॒ग्नौ जु॑हुयाद्रु॒द्राय॑ प॒शून॑पि दध्यादप॒शुर्य॑ज॑मान
 स्याद्वा॒चस्प॑तये त्वा हु॒तम्प्रा॒श्रमी॑त्या॒ह प॒रोख्य॑मे॒वैन॑ञ्जुहोति॒

सदसुस्पतये त्वा हुतम्प्राश्रमीत्याह स्वगाकृत्यै प्राश्रन्ति
तीर्थ एव प्राश्रन्ति दखिणां ददाति तीर्थ एव दखिणां
ददाति वि वा एतद्यज्ञम् [43]

छिन्दन्ति यन्मध्यतः प्राश्रन्त्यद्विर्मार्जयन्त आपो
वै सर्वा देवता देवताभिरेव यज्ञं सं तन्वन्ति देवा
वै यज्ञाद्रुद्रमन्तरायन्त्स यज्ञमविध्युतं देवा अभि
समंगच्छन्त कल्पतां न इदमिति तैऽब्रुवन्त्स्विष्टं वै न
इदम्भविष्यति यदिमं राधयिष्याम इति तत्स्विष्टकृतः
स्विष्टकृत्वन्तस्याविद्धं निः [44]

अकृन्तन् यवेन सम्मितं तस्माद्यवमात्रमव द्येद्यज्यायोऽवद्येद्रे
यदुप च स्तृणीयादभि च घारयेदुभयतः सः श्वायि
कुर्यादवदायाभि घारयति द्विः सम्पद्यते द्विपाद्यजमानः
प्रतिष्ठित्यै यत्तिरश्चीनमतिहरेदनभिविद्धं यज्ञस्याभि
विध्येदग्रेण परि हरति तीर्थेनैव परि हरति तत्पूष्णे
पर्यहरन्तत् [45]

पूषा प्राश्य दतोऽरुणत्तस्मात्पूषा प्रपिष्टभागोऽदन्तको हि
तं देवा अब्रुवन्वि वा अयमार्ध्यप्राशित्रियो वा अयमभूदिति

तद्बृहस्पतये पर्यहरन्सोऽबिभेद्बृहस्पतिरित्थं वाव स्य
 आर्तिमारिष्यतीति स एतम्मन्त्रमपश्यत्सूर्यस्य त्वा चख्षुषा
 प्रति पश्यामीत्यब्रवीन्न हि सूर्यस्य चख्षुः [46]

किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत्प्रतिगृह्णन्तम्मा हिःसिष्यतीति
 देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्याम्पूष्णो
 हस्ताभ्याम्प्रति गृह्णामीत्यब्रवीत्सवितृप्रसूत एवैनद्ब्रह्मणा
 देवताभिः प्रत्यगृह्णात्सोऽबिभेत्प्राश्नन्तम्मा हिःसिष्यतीत्यग्रेस्त्वा
 प्राश्नामीत्यब्रवीन्न ह्यग्रेरास्य किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत्
 [47]

प्राशितम्मा हिःसिष्यतीति ब्राह्मणस्योदरेणेत्यब्रवीन्न
 हि ब्राह्मणस्योदरं किं च न हिनस्ति बृहस्पतेर्ब्रह्मणेति
 स हि ब्रह्मिष्ठोऽप वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति यः
 प्राशित्रम्प्राश्नात्यद्विर्मार्जयित्वा प्राणान्सम्मृशतेऽमृतं वै
 प्राणा अमृतमापः प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयते॥ [48]

श्रितस्ते प्र त्रिष्टुभमेतद्वावापृथिवी या अयाख्यम प्राणानेव षट्त्वारिंशच्च॥९॥

अग्नीध आ दधात्यग्निमुखानेवर्तून्प्रीणाति समिधमा
 दधात्युत्तरासामाहुतीनाम्प्रतिष्ठित्या अथो समिद्वत्येव

जुहोति परिधीन्सम्मांष्टिं पुनात्येवैनान्त्सकृत्संकृत्सम्मांष्टिं
 पराडिव ह्येतरहिं यज्ञश्चतुः सम्पद्यते चतुष्पादः पशवः
 पशून्वाव रुन्दे ब्रह्मन्प्र स्थास्याम् इत्याहात्र वा एतरहिं
 यज्ञः श्रितः [49]

यत्र ब्रह्मा यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवैनमा रभते यद्धस्तेन
 प्रमीवेद्वेपनः स्याद्यच्छीर्ष्णा शीर्षक्तिमान्स्याद्यत्तृष्णीमासीतास
 यज्ञः स्यात्प्र तिष्ठेत्येव ब्रूयाद्वाचि वै यज्ञः श्रितो यत्रैव यज्ञः
 श्रितस्तत एवैनं सम्प्र यच्छति देवं सवितरेतत्ते प्र [50]

आहेत्याह प्रसूत्यै बृहस्पतिर्ब्रह्मेत्याह स हि ब्रह्मिष्ठः
 स यज्ञम्पाहि स यज्ञपतिम्पाहि स माम्पाहीत्याह यज्ञाय
 यजमानायात्मने तेभ्य एवाशिषमा शास्तेऽनार्त्या आश्राव्याह
 देवान् यजेति ब्रह्मवादिनो वदन्तीष्टा देवता अथ कतम एते
 देवा इति छन्दासीति ब्रूयाद्वायत्रीं त्रिष्टुभम् [51]

जगतीमित्यथो खल्वाहुर्ब्राह्मणा वै छन्दासीति तानेव
 तद्यजति देवानां वा इष्टा देवता आसन्नथाग्निर्नोदज्वलत्तं
 देवा आहुतीभिरनूयाजेष्वन्वविन्दन् यदनूयाजान्
 यजत्यग्निमेव तत्समिन्द्र एतदुर्वै नामासुर आसीत्स
 एतरहिं यज्ञस्याशिषमवृङ्क्त यद्व्यादेतत् [52]

उ द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येतदुमेवासुरं यज्ञस्याशिषं
 गमयेदिदं द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव
 यज्ञस्याशिषंममयत्याध्वं सूक्तवाकमुत नमोवाकमित्याहेदमरा
 वावैतदाहोपंश्रितो दिवः पृथिव्योरित्याह द्यावापृथिव्योर्हि
 यज्ञ उपंश्रित ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे यजमान द्यावापृथिवी
 [53]

स्तामित्याहाशिषमेवैतामा शांस्ते यद्व्याथ्सूपावसाना
 च स्वध्यवसाना चेति प्रमायुको यजमानः स्याद्यदा हि
 प्रमीयतेऽथेमामुपावस्यति सूपचरणा च स्वधिचरणा चेत्येव
 ब्रूयाद्वरीयसीमेवास्मै गव्यूतिमा शांस्ते न प्रमायुको भवति
 तयोराविद्यग्निरिदं हविरंजुषतेत्याह या अयांख्म [54]

देवतास्ता अरीरधामेति वावैतदाह यन्न निर्दिशेत्प्रतिवेशं
 यज्ञस्याशीर्गच्छेदा शांस्तेऽयं यजमानोऽसावित्याह
 निर्दिश्यैवेन सुवर्गं लोकं गमयत्यायुरा शांस्ते सुप्रजास्त्वमा
 शांस्त इत्याहाशिषमेवैतामा शांस्ते सजातवनस्यामा शांस्त
 इत्याह प्राणा वै संजाताः प्राणानेव [55]

नान्तरैति तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनंते वयमग्नेर्मानुषा

इत्या॑हा॒ग्निर्दे॒वेभ्यो॑ व॒नुते व॒यम्म॑नु॒ष्येभ्य॑ इति॒ वावै॑तदा॒हेह
 गति॑र्वा॒मस्ये॒दं च॒ नमो॑ दे॒वेभ्य॑ इत्या॑ह॒ याश्चै॒व दे॒वता॒ यज॑ति
 याश्च॒ न ताभ्य॑ ए॒वोभ॒र्याभ्यो॑ नम॑स्करोत्या॒त्मनो॑ऽना॒त्यै॑॥
 [56]

प्रजायाः करोति तत्क्रियते त्रयस्त्रिंशच्च॥10॥

दे॒वा वै य॒ज्ञस्य॑ स्व॒गाक॒र्तारं॑ नावि॑न्द॒न्ते श॒य्यु॑म्बा॒र्हस्प॒त्यम॑ब्रु॒
 नो य॒ज्ञः स्व॒गा कु॒र्विति॑ सोऽब्र॑वी॒द्वरं॑ वृ॒णे यदे॒वाब्रा॑ह्म॒णोक्तो॑ऽश्र॑द्व
 यजा॑ते सा मे॒ य॒ज्ञस्या॒शीर॑स॒दिति॑ तस्मा॒द्यदब्रा॑ह्म॒णोक्तो॑ऽश्र॑द्वधा॒नं
 यज॑ते श॒य्युमे॒व तस्य॑ बा॒र्हस्प॒त्यं य॒ज्ञस्या॒शीर्गच्छ॑त्ये॒तन्ममे॒त्य॑ब्र
 प्र॒जायाः॑ [57]

इति॒ योऽप॑गु॒रातै॑ श॒तेन॑ या॒तया॒द्यो नि॒हन॑त्स॒हस्रे॑ण
 या॒तया॒द्यो लो॒हितं॑ क॒रव॑द्याव॒तः प्र॒स्कद्य॑ पा॒ः सू॒न्धसंगृ॑ह्णात्ताव॒तः
 संव॑त्स॒रान्पितृ॑लो॒कं न प्र॑ जा॒नादि॑ति॒ तस्मा॑द्वाह्म॒णाय॑ नाप॑
 गु॒रेत् न नि॑ ह॒न्यान्न॑ लो॒हितं॑ कुर्यादि॒ताव॑ता॒ हैन॑सा भवति॒
 तच्छ्र॑य्यो॒रा वृ॒णीम॑ह॒ इत्या॑ह॒ य॒ज्ञमे॒व तत्स्व॒गा क॑रोति॒ तत्
 [58]

श॒य्यो॒रा वृ॒णीम॑ह॒ इत्या॑ह॒ श॒य्युमे॒व बा॒र्हस्प॒त्यम्भा॑ग॒धेये॑न॒

सम॑र्धयति गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ गा॒तुं य॒ज्ञप॑तय॒ इत्या॑हा॒शिष॑मे॒वैता॑मा
 शा॑स्ते सोमं॑ यजति॒ रेत॑ ए॒व तद॑धाति॒ त्वष्टा॑रं यजति॒ रेत॑
 ए॒व हि॒तं त्वष्टा॑ रू॒पाणि॒ वि क॑रोति दे॒वाना॑म्पत्नी॒र्यज॑ति
 मिथु॑न॒त्वाया॒ग्निं गृ॑हप॑तिं यजति॒ प्रति॑ष्ठित्यै जा॒मि वा
 ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ क्रियते [59]

यदा॑ज्ये॒न प्रया॒जा इ॒ज्यन्त॒ आज्ये॑न पत्नी॑संया॒जा
 ऋच॑म॒नूच्य॑ पत्नी॑संया॒जाना॑मृ॒चा य॑ज॒त्यजा॑मित्वा॒याथो॑
 मिथु॑न॒त्वाय॑ प॒ङ्क्ति॑प्राय॒णो वै य॒ज्ञः प॒ङ्क्तु॑दय॒नः पञ्च॑ प्रया॒जा
 इ॒ज्यन्ते च॒त्वारः॑ पत्नी॑संया॒जाः स॑मिष्टय॒जुः पञ्च॑म॒म्पङ्क्ति॑मे॒वानु॑
 प्र॒ यन्ति॑ प॒ङ्क्ति॑म॒नूद्य॑न्ति॥ [60]

य॒ज्ञममे॑रधि वृ॒षत्रे॑का॒त्रवि॑र॒तिश्च॑॥ 11 ॥

यु॒ख्या हि दे॒वहू॑त॒मा॒ अश्वा॑ अ॒ग्ने र॒थीरि॑व। नि होता॑
 पू॒र्यः स॑दः। उ॒त नो॑ दे॒व दे॒वा॒ अच्छा॑ वोचो वि॒दुष्ट॑रः।
 श्रद्वि॑श्वा॒ वार्या॑ कृ॒धि। त्व॑ ह॒ यद्य॑विष्ट॒ सह॑सः सू॒नवा॑हुत।
 ऋ॒तावा॑ य॒ज्ञियो॒ भुवः॑। अ॒यम॒ग्निः स॑ह॒स्त्रिणो॒ वाज॑स्य
 श॒तिन॒स्पतिः॑। मूर्धा॑ क॒वी र॑यी॒णाम्। तं ने॒मिमृ॑भवो॒ यथा॑
 न॑मस्व॒ सह॑तिभिः। नेदी॑यो य॒ज्ञम् [61]

अङ्गिरः। तस्मै नूनमभिद्यवे वाचा विरूप नित्यया। वृष्णे
 चोदस्व सुष्टुतिम्। कमुं ष्विदस्य सेनयाग्नेरपांकचख्यसः।
 पुणिं गोषु स्तरामहे। मा नो देवानां विशः प्रस्नातीरिवोस्नाः।
 कृशं न हासुरघ्नियाः। मा नः समस्य दूढ्यः परिवेषसो
 अ॥ हतिः। ऊर्मिर्न नावमा वधीत्। नमस्ते अग्र ओजसे
 गृणन्ति देव कृष्टयः। अमैः [62]

अमित्रमर्दया। कुविथ्सु नो गविष्टयेऽग्ने संवेषिषो
 रयिम्। उरुकृदुरु णस्कृधि। मा नो अस्मिन्महाधने परा
 वर्गारभृद्यथा। संवर्ग॥ स॥ रयिञ्जया। अन्यमस्मद्भिया
 इयमग्ने सिषक्तु दुच्छुना। वर्धा नो अमवच्छवः।
 यस्याजुषन्नमस्विनः शमीमदुर्मखस्य वा। तं घेदग्निर्वृधावति।
 परस्या अधि [63]

संवतोऽवरा॥ अभ्या तर। यत्राहमस्मि ता॥ अ॥ वा विद्वा
 हि ते पुरा वयमग्ने पितुर्यथावसः। अधा ते सुम्नमीमहे।
 य उग्र इव शर्यहा तिग्मशृङ्गो न व॥ संगः। अग्ने पुरो
 रुरोजिथा। सखायः सं वः सम्यश्चमिषः॥ स्तोमं चाग्रये।
 वर्षिष्ठाय खितीनामूर्जो नप्रे सहस्वते। स॥ समिद्युवसे

वृषन्नग्ने विश्वान्युर्य आ। इडस्पदे समिध्यसे स नो वसून्या
भर। प्रजापते स वेद सोमापूषणेमौ देवौ॥ [64]

भवास्मभ्यमसुर्य्यदंष्ट्रे मदन्ति सोमनस एकञ्च॥12॥

उशन्तस्त्वा हवामह उशन्तः समिधीमहि। उशन्नुशत आ
वह पितृन् हविषे अत्तवे। त्व९ सोम प्रचिकितो मनीषा
त्व९ रजिष्ठमनु नेषि पन्थाम्। तव प्रणीती पितरो न इन्दो
देवेषु रत्नमभजन्त धीराः। त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वे
कर्माणि चक्रुः पवमान धीराः। वन्वन्नवातः परिधी९ रपोर्णु
वीरेभिरश्वैर्मघवा भव [65]

नः। त्व९ सोम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवी आ
ततन्था। तस्मै त इन्दो हविषा विधेम वयः स्याम पतयो
रयीणाम्। अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदःसदः सदत
सुप्रणीतयः। अत्ता हवी९षि प्रयंतानि बर्हिष्यथा रयि९
सर्ववीरं दधातन। बर्हिषदः पितर ऊत्यर्वाग्निमा वो हव्या
चकृमा जुषध्वम्। त आ गतावसा शन्तमेनाथास्मभ्यम् [66]

शय्यौररपो दधात। आहं पितृन्सुविदत्रा९ अविथ्सि
नपातश्च विक्रमणश्च विष्णोः। बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य

भजन्त पितृवस्त इहागमिष्ठाः। उपहृताः पितरो बर्हिष्येषु
निधिषु प्रियेषु। त आगमन्तु त इह श्रुवन्त्वधि ब्रुवन्तु ते
अवन्त्वस्मान्। उदीरतामवर उत्परांस उन्मध्यमाः पितरः
सोम्यासः। असुम् [67]

य ईयुरवृका ऋतज्ञास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु।
इदम्पितृभ्यो नमो अस्त्वद्य ये पूर्वासो य उपरास ईयुः। ये
पार्थिवे रजस्या निषत्ता ये वा नूनं सुवृजनांसु विख्यु।
अधा यथा नः पितरः परांसः प्रत्नासो अग्र ऋतमाशुषाणाः।
शुचीदयन्दीर्घितिमुक्थशासः ख्यामा भिन्दन्तो अरुणीरप
व्रत्र। यदग्रे [68]

कव्यवाहन पितृन् यख्यतावृधः। प्र च हव्यानि
वख्यसि देवेभ्यश्च पितृभ्य आ। त्वमग्र ईडितो
जातवेदोऽवाङ्मुव्यानि सुरभीणि कृत्वा। प्रादाः पितृभ्यः
स्वधया ते अख्यन्नद्धि त्वं देव प्रयता हवींषि। मातली
कव्यैर्यमो अङ्गिरोभिर्बृहस्पतिरऋक्भिर्वावृधानः। याश्च
देवा वावृधुर्ये च देवान्स्वाहान्ये स्वधयान्ये मदन्ति। [69]

इमं यम प्रस्तरमा हि सीदाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः।

आ त्वा॒ मन्त्राः॑ कवि॒श॒स्ता व॑हन्त्वे॒ना रा॑जन् ह॒विषा॑
मादयस्व। अङ्गि॑रोभि॒रा ग॑हि य॒ज्ञियै॑भि॒र्यम॑ वैरू॒पैरि॒ह
मादयस्व। विव॑स्वन्तः॒ हुवे॒ यः पि॒ता तेऽस्मिन् य॒ज्ञे
ब॒र्हिष्या नि॒षद्य॑। अङ्गि॑रसो नः पि॒तरो॒ नव॑ग्वा अथ॑र्वा॒णो
भृ॒गवः सो॒म्यासः॑। तेषां॑ व॒यः सु॑म॒तौ य॒ज्ञिया॑ना॒मपि॑ भ॒द्रे
सौम॑न॒से स्या॑म॥ [70]

प्रजाप॑तिरकामयतैष तै य॒ज्ञैर्वै प्र॒जाप॑तेर्जाय॑मानाः प्राजा॑प॒त्या यो वा अ॑यंथादेवतमिष्ट॑र्गो नि॒ग्राभ्याः॑ स्थ॒ यो वै
देवाञ्च॑ष्टोऽग्निना॑ र॒यिमेका॑दश॥11॥ प्रजाप॑तिरकामयत प्रजाप॑तेर्जाय॑माना॒ व्याय॑च्छन्ते॒ मह्यं॑ मि॒मान्मा॒या मा॒यिना॑न्द्रि॒घन्त्वारि॑शत्॥42॥

प्रजाप॑तिरकामयता॒ग्निः सं॒मृद्र॑वांससम्॥ हरिः॑ ओम्॥ श्रीकृ॒ष्णार्प॑णमस्तु॥

॥ हरिः॑ ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता तृतीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥